

[Prieme.]

vist ydet Garanti for Statslaanet, men Meningen var unægtelig at sætte Foretagendet i Gang gennem Laanet og ikke lade den venstre Haand modarbejde, hvad den højre Haand udfører.“

I de store Industrivirksomheder kan man gaa til Tillidsmanden og til Fagforeningerne, som den højtærede Minister ogsaa har sagt, at man gør, og i Regelen lykkes det vel saa, selv om det i den senere Tid har voldt meget store Vanskeligheder at skaffe Valutaattester til Opretholdelse af de større Fabrikker; men det er jo saaledes, at den mindre Industri og Haandværket her i Landet altid er blevet forsynet med sine Raastoffer fra Importhandelen. De mindre Haandværksvirksomheder og Industrivirksomheder har ikke haft selvstændig Import, og her er Forholdet jo det, at for rene Raavarer bevilles der een Procent til Industriforetagender og en anden Procent til andre Importører. Det nytter vel ikke for et lille Haandværksfirma, og det interesserer vel heller ikke Pressen saa meget at skrive om, at en lille Virksomhed med en 3—4 Mand lukker, men enhver kan begribe, hvor vanskeligt den Slags Virksomheder er stillet, naar Forholdene i de større Industrivirksomheder er saaledes, som jeg her har skildret gennem ganske faa Citater fra de sidste 14 Dage — og enhver ved jo, at er der noget, som Industriforetagender er bange for, saa er det for, at den Slags Sager skal komme frem til Offentligheden, idet man nemlig er bange for, at Velviljen i Fremtiden skal vise sig at være mindre, naar der er sivet Meddelelse ud om, hvorledes Forholdene er.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes han tror, den mindre Industri og det mindre Haandværk klarer sig, naar Bevillingsprocenterne for Importører, der forsyner disse Virksomheder, over for de Virksomheder, der er rene Industrivirksomheder, meget ofte staaer i Forholdet 1 til 2, og om Ministeren ikke mener, at det er et urimeligt og uretfærdigt Forhold, at man her giver Importørerne af rene Raavarer en langt lavere Procent, end man giver til Industriforetagender.

For nylig bragte „Ekstrabladet“ en Artikel om, hvorledes Forholdene saa ud i Sverige. Det var jo stærkt fremme her i Landet under Valget, hvorledes man rejste over til Sverige og købte Tyttebær og mange andre Ting. „Ekstrabladet“ har den 23. November i en lille ledende Artikel skrevet en Del om, hvorledes Forholdene er derovre . . . (Formanden ringer). Jeg skal saa

slutte med at sige, at det forbavtede mig, at man i Gaar i „Berlingske Tidende“ meddelte, at en lang Række af de Varer, som er med til at forsøde Tilværelsen for Landets Borgere op til Jul, ikke kan komme ind i Landet, samtidig med at man paa andre Omraader f. Eks. ved Strejkebidrag til arbejdsløse Arbejdere i Sverige, ved Film og andre Ting har Raad til fast det utrolige. Jeg henstiller til Ministeren at overveje, om der ikke blandt de Ting, jeg har fremført, er noget, der kunde indføjes som Ændringer i Forslaget og virke til, at Loven fik en noget mere almenyttig Værdi, end den hidtil har haft.

Formanden: Taletiden er udløbet.

Aksel Larsen: Lovforslagets officielle Titel er ligesom Titelen paa den nuværende Lov: Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta. Inden denne Lov forlader Folketinget, finder jeg, at det vilde være af Interesse at faa en klar og fuldkommen utvetydig Erklæring fra Regeringen om, hvilken Valutapolitik man agter at følge i Fremtiden. I 1932 vedtog man en Lov, der havde samme Titel, og denne Lov, der skulde værne Valutaen, blev brugt paa den Maade, at man faa Maa-neder efter skar Kronen ned med 20 pCt. Der er intet som helst til Hinder for, at man kan foretage noget lignende, ogsaa naar Loven vedtages i den Skikkelse, hvori den er foreslaaet af Regeringen med de senere af Regeringspartierne foreslaaede Ændringer, og derfor mener jeg, vi kan forlange en Udtalelse fra Regeringen desangaaende.

Kronesænkningen i 1933 blev gennemført ved banktekniske Midler, gennemført vistnok endda under ret store Vanskeligheder, fordi Kronen havde en Værdi betydelig større end 22,40—22,50 i Forhold til Sterling. Hvordan Forholdet er nu, skal jeg lade være usagt, da det ikke kan fastslaaes helt nøjagtigt, men givet er, at hvis Regeringen absolut har Viljen til det, saa er den i Stand til at fastholde Kronen ved dens nuværende Kurs og forhindre, at den falder yderligere, og naturligvis er Regeringen ogsaa i Stand til at forhindre, at de selv gaar hen og foretager en yderligere Kronesænkning som Led i en eller anden parlamentarisk Handel. Det er et Spørgsmaal af temmelig afgørende Betydning for Stillingen til Lovforslaget overhovedet, fordi en Bevægelse i Kroneniveauet i allerhøjeste Grad kan blive til Skade for største Parten